

"GLAS NARODA"
List slovenskih delavcev v Ameriki.
Urednik: ZMAGOSLAV VALJAVEC. Editor:
Lastnik: FRANK SAKSER, Publisher:
109 Greenwich Street, New York City.

Če leto velja list za Ameriko . . . \$3.00
" pol leta . . . 1.50
Za Evropo, za vse leto . . . 4.50
" " pol leta . . . 2.50
" " četrt leta . . . 1.75

V Evropo pošiljamo list skupno dve številki.

"GLAS NARODA" izhaja vsaki dan iz-
vzemši nedelje in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.
Advertisement on agreement.

Za oglase do deset vrstic se plača 30
centov.
Dopisi brez podpisa in osebnosti se
ne natisnejo.
Denar naj se blagovolji pošiljati po
Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nara tudi prejšnje bivali-
ste naznani, da hitreje najdemo naslov-
nika. — Dopisom in pošiljankam naredite
nazlov.

"Glas Naroda"
109 Greenwich Street, New York City.
Telefon: 3795 Cortland.

Žrtve sedanje vojske.

Sedaj, ko so se začela pogajanja za
mir med Rusijo in Japonijo, začeli
so računati, kolikor žrtev je zahteva-
la ta krvava igra in koliko ljudi je
ostalo na bojišču. Človeka kar gro-
za pretrese, ko pomisli, koliko zdra-
vih in krepkih ljudi je žrtvovano
bojnemu mololu; koliko rodbin je
zgubilo svoje drage in koliko solza
je poplajala zemlja. Koliko boljše bi
bilo, da se razni prepri izročajo mi-
rovniški sodiščem, ktera bi potem pra-
vično razsodila, na kateri strani je
pravica. Doseglo se je s tem že par
dobrih uspehov; vendar pa se vojska
ne bode dala nikdar popolnoma od-
praviti. Kjer se dva naroda bijeta
s tako strastjo in vztrajnostjo, kot
sedaj ruski in japonski, pač ni misliti
na mirno poravnano.

Če hočemo objektivno presojati vsa
zla vojske, vidimo, da so ista tako
grozna na krvi in stroških, da mora-
mo vojsko z obče človeškega stališča
odločno obsoditi. Kako bi se to po-
znalo narodu, da so se ti velikiški
stroški porabili za splošno blaginjo
narodov. Koliko vrednost reprezen-
tira brodovje! Milijone velja jedna
sama vojna ladja, a pride nesreča,
jeden sam trenutek — in milijoni se
pogreznejo v globlino morja.

Se strašnejše, kot denarne žrtve,
pa je silna izguba ljudi najboljših let
in najboljšega zdravja.

Interesantno statistiko je sestavil
o ogromnih žrtvah general Bliss, kte-
rega je bila poslala naša vlada na bo-
jišče.

Začetne operacije so bile bolj ma-
lega obsega. Prva velika bitka je bila
pri Khabingju, ktere se je udeležilo
nad 60.000 Japoncev in 25.000 Rusov.
V tej bitki so Japonci izgubili 25%,
Rusi pa 8%.

On čeni ruske žrube v vseh bitkah
skupaj na 180.134, japonske pa 163.
tisoč 632, skupno torej 343.766 ljudi.
Po tej statistiki bi bili Rusi torej
zgubili okrog 17.000 ljudi več kot Ja-
ponci. Temu pa ni tako. Znano je
namreč, kako prikriva Japonska svo-
je žrube. Opozorimo čitatelja le na
obleganje Port Arthurja, pri katerem
je padlo najmanj 80.000 Japoncev,
a se japonska vlada ni nikdar očeje-
no izdala, kolikšno je vseh žrubi sku-
paj.

Tudi v drugih bojih so imeli Ja-
ponci vsaj tiste žrube kot Rusi. Če
so toraj ruske žrube cenjene na 180.
tisoč 134 ljudi, smemo japonske z
mirno vestjo računati na 200.000.

Saj so naš poročila zadnjih dni v
tem jedina, da prihajajo na man-
durno-bojišče japonski vojski po
40 let stari in pa mladina od 18 let.
Rusija pa pošlje svoje rezerviste do-
nov in jih nadomešča s samim regu-
larnim vojaštvom.

Tu vidimo torej, da so Japonci iz-
gubili v prvotnih bitkah svoje naj-
boljše vojaštvo. Seveda ne bomo do-
n jih izgubih nikoli vedeli prav na-
tanočno ravno tako, kot se v bojih
med Nemci in Francozi ni zvedelo
nikdar za francoske izgube.

Kakor kažejo vsa poročila, se bode
vojna še nadaljevala. Rusija sme z
mirnim očesom zreti v bodočnost, saj
ima sile, katerih sploh še rabila ni.

S slovenskega stališča se mora vo-
jsko gotovo obsoditi, a če je že en-
krat, pa zahteva čast in ponos domo-
vine, da se konča v prid in blagor
države. Z gotovostjo upamo to o Ru-
siji in smo prepričani, da se ne mo-
timo.

Japonci in Dalmatinci. Angleško in
ostalo časopisje, ki sedaj proslavlja
Togovo zmago, hvali mornarske vrli-
ne Japoncev tako, kakor bi ne imeli
vrstnika na svetu. Neki Angleški stro-
kovnjak pa je dejal, da so Japoncem
edini kos in jih edini nadkriljujejo
Dalmatinci. Tak narod torej, ki vodi
take sinove, ki so glavni stebel drža-
ve, naj se zadovolji s tem, da je narod
druge vrste, ter naj prizna gospod-
stvo nad seboj Nemcem in Lahom!

Izvirna poročila iz Ljubljane.

V Ljubljani, dne 6. junija.

Vidno in uspešno napredujejo ter
se množijo Nemci na Kranjskem.
Najprej so rogovili v Ljubljani, po-
tem pa, ko jim je tukaj slovenska za-
vednost nekoliko rogovje skrbala in
odbila, razlezli so se po vsem Kranj-
skem in so se utaborili v industrijskih
krajih, osobito na Gorenjskem.
Na Jesenicah, v Trzinu in v Domž-
lah obstoje danes nemške naselbine,
ktere se organizirajo v narodno-gos-
podarskem in političnem oziru.

V gospodarskem oziru utrjujejo se
Nemci na Kranjskem s tem, da usta-
navljajo industrijska podjetja, pri
kterih angažirajo svoj kapital in svo-
je politične somišljenike. V deželo
kličjejo nemške uradnike in strokov-
njake, ktere preskrljujejo z najbolj-
šimi plačili, dočim rabijo Slovence
samo za navadne delavce.

Poglejmo samo v naše Domžale.
Poprej ni tukaj bilo nobenega Nemca,
odkar pa so Tirolci našli preko Ka-
ravank pot v južne kraje in so se
ustavili v Domžalah, ni se temu pro-
tivilo slovensko ljudstvo, ampak je
prijazno sprejemalo ptujce ter jim
prodajalo zemljišče, ktero so Tirolci
še precej dobro plačevali. Postavili
so si hišice in tovarne. Slovence so
tukaj nahajali dela in zaslužka, zla-
sti po zimi so radi pletli kite, ktere
rabijo tirolske tovarne za izdelovanje
slamnikov. Prvi tirolski naseljenci so
bili mirni, pohlevni in skromni. Vedli
so se tako, da nihče niti slutiti ni, da
bi to bili našemu narodu sovraž-
niki.

Ali danes se je razmerje predru-
gilo. Tirolski podjetniki so obogateli,
njihova industrija krasno uspeva in
njihovi izdelki imajo polno kupecov.
Najboljše službe v tovarnah imajo
Tirolci, ktere kličjejo sem s Tirolske-
ga in tako se je dogodilo, da imamo
danes govoriti res o trdni nemški na-
selbini v Domžalah. Ta naselbina je
danes važen politični čimbenik, in si-
cer zato, ker je družbeno in narodno
organizovana.

Najprej je bilo, da so si oskrbeli
nemškega duhovnika, kteri jih izpove-
dava in mašo bere. A ne samo to;
ta duhovnik ima vsako nedeljo nem-
ško pridigo, tako da Tiroleem ni tre-
ba hoditi v cerkve, v kterih pridigajo
naši duhovniki v slovenskem jeziku.
Svojih otrok jim tudi ni potreba po-
šiljati v slovenske šole. Nemški šul-
ferarji jim je prišločilo na pomoč,
nemškega šolskega društva so se okle-
nili tirolski bogatniki, in tako krasno
uspeva nemška šola v Domžalah. Oni
Tirolci, kteri prihajajo k nam, se-
znamajo se pri nas z našimi Sloven-
ci, in jih jemljejo za žene. Delo-
dajalci, to so nemški tovarnarji in
njihovi vslužbeni pa skrbje, da otroci
iz tega zakona ne postanejo Slovenci,
nego da padajo v naročja blažene
blazne matere Germanije.

Na tak naraven način se utrjuje
nemški življenjski slovenskih Domžalah,
in ako bode pomembnejše tukaj tako
napredovalo, kakor je napredovalo
današnjega dne, potem ne bomo
mogli več govoriti o slovenskih Dom-
žalah, Nemški kapital in tu naseljeni
Nemci bode zavzel in osvojil dom-
žalsko središče in le domžalska oko-
lica bode ostala slovenska, to je o-
ranila si bode svoje slovensko
lice.

Zdaj so si osnovali Tirolci v Dom-
žalah svoje nemško pevsko društvo
"Andreas Hofer", imenovano tako
po svojem slavem rojaku Andreju
Hoferju, ki je zvesto branil svojo ti-
rolsko domovino in žrtvoval za njo
svoje življenje. To pevsko društvo si
je omislilo zastavo, to je dobilo je
zastavo. Bogatejša tovarnarja Ober-
walderja hči, gospodična Mina, po-
darila je temu društvu krasno za-
stavo. No, to bi bilo vse v redu in
nobeneza Slovence to ne žali. Tudi
na Jesenicah imajo Nemci svoje dru-
štvo "Stahl und Eisen" (Jeklo in
železo). Četudi je ime tega društva
izjavljajoče, vendar se nihče Slovencev
ni izpodvil, dokler so bili Nemci na
Gorenjskem tihi. Toda sedaj, ko so
začeli izjavljati in kazati Slovence,
kar te besede pomenjajo, predramili
so se Slovenci. In še le zdaj se nam
odpirajo oči in še le zdaj spoznav-
amo, da nam nemške naselbine na Go-
renjskem utegnejo postati sila nevar-
na, še le sedaj vidimo, da so se Nemci
sistematično organizirali in z dru-
žbeno organizacijo prav močno utri-
dili svojo nemško postojanko.

Društvo "Andreas Hofer" je do-
bilo zastavo in na dan Vnebohoda
bila je zastava slovenske blagoslovje-
na. Ta dan pa se je zbralo v Domž-
lah sila Nemcev. Prišli so Nemci iz
Ljubljane, z vsega Gorenjskega ter
sosednjega Štajerskega, a vsi ti Nem-
ci so pihletli zato v Domžale, da so
demonstrirajo in da pokažajo, da so
Domžale nemške. Na vrtu Antona
Kleinherberga se je vršila vsa sla-
vnost in ta vrt je bil okrašen s frank-
furtaricami. Nemci so s tem kazali,
kakšnega mišljenja so. Hodili so po
vasi s plavci in nemškimi zna-
menji, vendar to še ni motilo Sloven-
cev, ker so se Tirolci mirno vedli.
Dopolndne je toraj bilo vse mirno in
ni se kalil javni mir.

Ali popoludne so se Nemci že bolj
razkorajili. Na vrtu so začeli pri-
pesem "Die Wacht am Rhein", ne-

kteri so celo kazali, da imajo samo-
krese seboj. To je Slovence jako raz-
burilo. Iz Kamnika je prišla kamni-
ska godba, pred godbo so nosili ve-
liko slovensko trobojnico, godba se je
ustavila pred vrtom in je igrala
"Hej Slovani!" Ali ni smela dolgo
igrati, morala se je odstraniti na po-
velje cesarskega komisarja Lazzari-
nija. Toda ljudstvo se ni umaknilo,
ampak je odločno zahtevalo, da se
morajo z vrta odstraniti izjavljajoče
frankfurtarice. Toda komisar ni v to
privolil, nego je le zahteval, da se
morajo Slovenci odstraniti.

Na vrtu v ti nemški družbi pa je
sedel c. kr. okrajni glavar kamniški,
ki se je udeležil nemške slavnosti in
je mirno gledal, kako so Nemci z vrta
metali kamenje na cesto, kjer so bili
zbrani Slovenci. Seveda glavar je
sam nemec in ni hotel vplivati na
komisarja, oziroma na Nemce, da bi
odstranili frankfurtarice. In tako ni
mogel nastati mir. Slovence niso od-
jenjali, a ker so Nemci vedno metali
kamenje izza vrtnega plota, niso se-
veda Slovenci tega mirno gledali, am-
pak so jim krepko odgovarjali. Sedaj
so orožniki z bajoneti naskočili na
slovensko ljudstvo in so začeli odga-
njati zbrano množico, ali niso mogli
ničesar opraviiti. V bran so se jim po-
stavila slovenska dekleta. Razburje-
nost je bila velika in ker je bilo pre-
malo orožnikov, da bi mogli napraviti
red, poslal je komisar Lazzarini po
orožnike v Ljubljano.

Zvečer so se imeli Slovenci vrniti
v Ljubljano. Na kolodvor so jih
spremljevali orožniki, tako da se ni-
komur ni nič hudega storilo. Ko pa
so bili v vagonih, dobili so pogum,
kazali so samokrese in metali so ka-
menje na Slovence. Razburjenost je
bila velika, Slovence so se hoteli pri-
bližati vagonom, in sedaj je komisar
zaukazal, da so orožniki nastopali
z vso surovo silo. Pehali so ljudi, ka-
teri so se jim umikali. Med množico
je stal okostevate Sedej. Orožnik se
je zakradl vanj in mu prebodel ste-
gno s tako silo, da se je bajonet po-
kazal na drugi strani stegna. Ko je
ranjenec potem šepal proti kolodvoru,
udaral ga je orožnik s puškinim
kopitom po hrbtu zopet s tako silo,
da se je Sedej zgrudil na tla in si pri
tej priči zlomil prebodoeno nogo. Mu-
go ljudi je bilo manj ranjenih, ven-
dar že to, kar se je zgodilo Sedeju,
kaže jasno, s kako surovo silo so na-
stopali orožniki proti Slovence.

In kaj so zahtevali Slovenci? Nič
druzega, nego to, da Nemci odstrani-
jo izjavljajoče frankfurtarice. Komi-
sar bi to lahko izposloval in ako bi se
to zgodilo, gotovo se ne bi za nemško
družbo nihče zmenil. Nemci bi se
lahko zabavali po svoje, kakor bi se
le hoteli. Razočarani ne bi smeli
frankfurtarice, ker je ta zastava pan-
germanska in ker pod to zastavo de-
lujejo Nemci zato, da bi napravili
preko Slovencev most do sinje Adri-
je. Nemci toraj hočejo podjarmiti
naše slovenske pokrajine ter jih pri-
družiti veliki Nemčiji. To pomenja
frankfurtarice. Naravno je, da se
Slovenci tej nemški politični stroji
morajo upirati in protiviti, in — hva-
la Bogu — vidimo, da se imajo toliko
zdravega političnega razuma, da ne
dovoljujejo, da bi kranjski Nemci de-
lovali za to izdajalsko pangermansko
idejo na slovenskih tleh. In temu
nemškemu stremljenju se moramo
upirati do zadnjega moža. A. T.

NAZNANILO.
Vsem rojakom, posebno Slovence
in Hrvatom naznanjam, da imam na
prodaj svojo gostilno. Ista stoji blizu
tovarn. Prodajam jo prav pod ugodni-
mi pogoji.
Več se poizvite pri:
MARTIN ŽAGAR,
436 Cor. Lake Avenue & Boulevard,
(22-26-6) Barberton, O.

Za družbo sv. Cirila in Metoda so
darovali: Mat. Lavrič, Josip Kaste-
le in Josip Kozine v Elkhartu, Ind.,
vsi po 50c. V proslavo goda naših
slavjanskih blagovestnikov.

Kje je FRAN GOLJA, doma iz Tol-
mina, na Goriškem? Dotičnik naj se
pisмено zglati pri nas, ker mu ima-
mo nekaj za sporočiti.
(22-24-6) "Glas Naroda".

Važno za iste,
kteri nameravajo v kratkem potovati
v staro domovino.

Krasni poštni parnik
KRONLAND
odpluje dne 24. junija ob 10.30 uri
dop. iz New Yorka v Antwerpen.

Brzoparnik
KRONPRINZ WILHELM
odpluje dne 27. junija ob 11. uri dop.
iz New Yorka v Bremen.

Parnik Cunard črte
ULTONIA
odpluje dne 27. junija opoldan iz
New Yorka v Reko in na Trst.

Francoski brzoparnik
LA LORRAINE
odpluje dne 29. junija ob 10. uri dop.
iz New Yorka v Havre.

Nemški parnik na dva vijaka
HAMBURG
odpluje dne 29. junija ob 9. uri dop.
iz New Yorka v Hamburg.

Nemški parnik na dva vijaka
PRINCESS ALICE
odpluje dne 29. junija ob 10. uri dop.
iz New Yorka v Bremen.

Krasni poštni parnik
ZEELAND
odpluje dne 1. julija ob 10.30 uri dop.
iz New Yorka v Antwerpen.

Kdor naznani svoj prihod, po kateri
železnici in kdaj dospe v New York,
pričakuje ga naš valušbenec na po-
staji, dovede k nam v pisarno in spre-
ma na parnik brezplačno. Ako pa do-
spete v New York, ne da bi nam Vaš
prihod naznanili, nam lahko iz postaje
(Depot) telefonirate po šte. 3795
Cortlandt in takoj po obvestilu pošlje-
mo našega valušbenca po Vas.

Le na ta način se je možno rojakom,
kteri niso zmogni angleškega jezika,
izogniti oduhu. in sevarjev v New
Yorku.

Vožnje listke za navedene parnike
prodajamo po isti ceni, kakor v gla-
vni pisarni parobrodskih družb.

FRANK SAKSER,
109 Greenwich Street, New York City

"KOMAR"
je danes v drugi sferal med svet.
Vsak naročnik "Glasa Naroda" ga
dobi na ogled. Velja do konca leta
1905 LE 50 CENTOV. Upravišтво:
109 Greenwich St., uredništvo: 80
Greenwich St., New York.

List bode izhajal vsake 14
dni na osemih straneh in veljal do
konca leta le 50 centov.

To je poslednja številka na ogled,
ker nas postarina in vse obilo denar-
jev velja. Kdor dopiše 50 centov,
dobi tretjo številko, na ogled jo pa
ne bomo več pošiljali. Naročniki
dobe prvo in drugo številko.

"Komar" je dobiti po 5 centov
številka.

Anton Bobek, 1778 St. Clair Street
Cleveland, Ohio.
Josip Ausce, 205 Stone Street,
Joliet, Ill.
Frank Baude, P. O. Box 5, Sta. A.
Milwaukee, Wis.
Razprodajalec, ki se oglašijo, dobe
popust.

NAZNANILO.
Rojakom Slovence in Hrvat-
om, kteri potujejo čez Duluth,
naznanjam, da sem se preselil z
mojim saloomom, in sicer prav bli-
so kolodvoru.

Moj SALOON se nahaja pod št.
409 W. Michigan St.,
in je samo pol bloka oddaljen od
kolodvora. Kadar prideš iz dipe,
kreni za desno in si takoj pri meni.

Zahvaljujoč se za vso dosežano
naklonjenost rojakov, se za nade-
lje naspoleje priporočam in vsa-
kemu najboljšo postrežbo zago-
tavjam.

S spoštovanjem
JOSIP SCHARABON,
409 W. Michigan St.,
DULUTH, MINN.

Rojaki in rojakinje v Forest City,
Pa., so darovali za kapelico Matere
Božje v Završniku, p. Šmartno pri
Litiji, svoto \$28.

Vsem darovalcem in darovalkam
naj Bog stotero povrne!

ZAHVALA.
Rojaki in rojakinje v Forest City,
Pa., so darovali za kapelico Matere
Božje v Završniku, p. Šmartno pri
Litiji, svoto \$28.

Vsem darovalcem in darovalkam
naj Bog stotero povrne!

Anton P. Trelec, nabiralec.

Pojdite k najbližnjem agentu po
vožnje listke via

The Great Wabash

železnice.

Vozovi za turiste ali izletnike vsak
torek, četrtek in soboto z izbornim
vlakom

"CONTINENTAL LIMITED",
kteri ostavi Boston, Mass., ob 1. uri
popoludne in je v zvezi istega dne
popoludne v Rotterdam Junction s
"Continental Limited" iz New Yorka.

Vozovi s komotnimi otvarjajočimi
se stoli prosti.

VSTAVI SE V NIAGARA FALLS.
Krasni komfortni vlaki v Detroit,
Chicago, St. Louis, Kansas City in
Omaha. Direktna zveza s Texasom,
Mexico, Colorado, Los Angeles, San
Francisco, Portland, Tacoma in vse-
mi točkami onstran srednjega polu-
dnevika.

Informacije glede vožnjih cen,
oskrbljenja Pullmanovih in turisti-
skih vagonov d-biti je pri
H. B. McLELLAN, G. E. A.,
387 Broadway, New York.
J. E. BARRY, agent za turiste,
176 Washington St., Boston, Mass.

POZORI!
Rojakom Slovence in bratom Hr-
vatom se priporočam najtopleje ter
naznanjam, da prodajam raznovrstne
parobrodne letke, menjavam nove,
ter odpošiljam denarje v staro domo-
vino.

Postrežba solidna in poštena.
Z velepospotovanjem

BOŽO GOJZOVIC

523 Chestnut St., JOHNSTOWN, PA.

NOTARSKA PISARNA.
Rojakom v Clevelandu, Ohio, in
okolici se priporočam za izdelovanje
vsake notarskega posla, nadalje pro-
šenj o vojaških zadevah itd.

Vse listine vporabne za v staro do-
movino izdelujem natančno po pred-
pisih avstrijskih postav ter imajo to-
raj ondi v vsakem oziru neomejeno
javno veljavo.

Oddaljeni dobe pismena pojasnila
brezplačno, ako prilože 2c. za poš-
tino.

WILLIAM SITTER,
26 Franklin Extension, Lakewood, O.

Opomba: Peljati se je z W. Madi-
son ali pa z Detroit poulično železni-
co do Cotant St. Vsaki večer sem do
8. ure na razpolago.
(v pon & četr — 11-5 11-8)

Slovenci naj ne dvomijo več

o vspehih, ktere dosega **UNIVERSAL MEDICAL INSTITUTE** v zdravljenju, kar spričuje dan na dan
mnoge poverjenih priznanj.

OZDRAVLJENA OD KRONIČNE OČESNE BOLEZNI, ZAPRTJA IN SPOLNE SLABOSTI.

Profesor na Universal Medical Institute v New Yorku!

Dne 2. aprila 1904. — Podpisana sem trpela dolgo na kronični očesni
bolezni, zaprtju in spolni slabosti, tako, da so mi zdravniki prepovedali
vsako delo. Poskušala sem iskati zdravlja pri več zdravnikih, bila v raznih
bolnicah, a vse brez vspeha; že sem mislila, da je bolezen neozdravljiva.
Pred par meseci me je pa začel zdraviti profesor-spezialist imenovanega
slavnega zavoda in danes sem zdrava kot prej.

S tem mojim pismom se želim javno zahvaliti gospodu profesorju in
mu zagotoviti, da ga bodem vedno in povsod priporočevala vsem, ki so bolni.
Dovoljujem, da se ta moja izjava zajedno z mojo sliko priobči v časo-
pisih in trdim, da ni vse navedeno nič; — kot gola istina.

X. MARIA LOSIČ, 103 East 104 St., 2. nadst., New York.
A. GALLO, priča.

OZDRAVLJEN OD PRSNE BOLEZNI, TEŽKEGA DIHANJA, SPOLNESLABOSTI IN ZAPRTJA.
Gospod profesor!

Naj Vas sam Vsegamogočni blagoslovi. Vaša zdravila so mi bila kot
svetinja. Trpel sem dolgo časa na prsih in nisem mogel skoro več dihati;
noge so mi bile otekle, da nisem mogel več hoditi; trpel sem na zaprtju in
oslabel sem bil — a že za 2 dni po uživanju Vaših zdravil se mi je obrnilo
na bolje, kot razvidite lahko iz priložene slike. Za povrnjeno zdravje
kterega sem zadobil po uživanju Vaših zdravil, se Vam od sra zahvaljujem.

Sluga ponižen.

PASKUAL PANICEVIC,
Box 32, Lookport Station, Penna.

Tukaj so toraj imena in naslov ozdravljenih, da zamore vsakdo sam povprašati in prepričati se, kako iz-
vrstno mi zdravimo. Te osebe nas niso le pooblastile, da jih smemo priobčiti — ampak še prosile so nas, da se
na ta način izkažejo hvaležnejše onim kteri so jih ozdravili.

Zlasti med Slovence jih je veliko, kteri izgubljajo vsled prevelikega napora dragoceno zdravje ter dobi-
vajo na ta način kronične bolezni.

Ali trpite za kako izmed navedenih bolezni?

**KOSTNE BOLEČINE — SRČNA NAKA — SRBENJE — SKRAB — BOLEZEN NA OČEH — UŠESIH
NOSU — GRUJI IN PRSIH — IZPADANJE LAS — SLAB ŽELODEC — NA MATERNICI — HEMEROIDI
— TRIPER — SIFILIS — IMPOTENTNOST — NERVOZNOST NADUHA — KASELJ — ZDRAŽLJIVOST
— ZAPRTJE — BOLEČINE V KRIŽU IN HRBTU?**

Mi Vas zagotavljam, da Vas naša zdravila ozdravijo.

V tem zavodu so sami zdravniki, kterih vsaki je mojster v svoji stroki. Ti pregledajo Vašo bolezen in v
kterega področje spada, tisti Vam gotovo pomaga. Ni potrebno, da Vas vidi osebno, ker pozna že vse bolezni
iz dolgoletne skušnje.

Bratje, nič ne stri, ako Vas nikdo ne more ozdraviti; nič ne stri, če niste v New Yorku, ampak daleč su-
naj, ker bočete vsejedo ozdravljeni.

Pišite v svojem materinem jeziku, in opišite po možnosti natančno svojo bolezen. Zdravila Vam pošljemo
po ekspresu. Ta zdravila pa morate vsprejeti brez pogoja, ker prinašajo zadovoljnost in srečo. Če pa nimate
denarja je pa bolje, da se ne pišete.

NAŠ NASLOV:
UNIVERSAL MEDICAL INSTITUTE
20 West 29th Street, blizu Broadway, New York City

Uradne ure: Od 10. do 12. dopoldne, od 2. do 6. popoldne. — V sredo in soboto od 10. do 12. dopoldne, od 2. do 5.
popoldne in od 7. do 8. ure svečer — V nedelje od 1. dopoldne do 1. ure popoludne.

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

za Zjednjene države Severne Amerike

Sedež: Forest City, Pa.

Inteporirano dne 31. januarja 1903 v državi Pennsylvaniji

ODBOJENIKI:
Predsednik: JOSIP ZALAR, ml., Box 547, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOHN TELBAN, Box 3, Moon Run, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 607, Forest City, Pa.
II. tajnik: ALOJZIJ ZAVERL, Box 374, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:
JOHN DRAŠLER, Box 28, Forest City, Pa.
ANTON PIRNAT, Box 81, Duryea, Pa.
FRANK SUNE, P. O., Luzerne, Pa.
ANDREJ SUDER, Box 108, Thomas, W. Va.

POROTNI ODBOR:
KAROL ZALAR, Box 28, Forest City, Pa.
JOHN SKODLAR, P. O., Forest City, Pa.
ANTON BORŠTNIK, P. O., Forest City, Pa.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku: Ivan Telban, P. O. Box 607, Forest City, Pa.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

CUNARD LINE

PARNIKI PLJUJEJO MED TRSTOM, REKO IN NEW YORKOM.

PARNIKI IMAJO JAKO OBSEŽEN POKRIT PROSTOR NA KROVU ZA ŠETANJE POTNIKOV TRETJEGA RAZREDA.

odpluje iz New Yorka dne 27. junija 1905.

odpluje iz New Yorka dne 6. junija 1905.

odpluje iz New Yorka dne 11. julija 1905.

PANNONIA
ULTONIA
SLAVONIA

ULTONIA, SLAVONIA in PANNONIA so parniki na dva vi-
jaka. Ti parniki so napravljeni po najnovejšem kroju in zele priklad-
ni za tretji razred. JEDILA so dobra in potnikom trikrat na dan pri-
mizi postrežena.

Vožnje listke prodajajo pooblaščen agentje in

The Cunard Steamship Co., Ltd.,

29 Broadway, New York. 126 State St., Boston.
67 Dearborn St., Chicago.

V gorskem zakotji.

Povest.

Spisal:

Anton Koder.

Pešasto selo ni ne veliko, ne majhno. Takošno je, kakršna je večina slovenskih vasij. Kakovih trideset slanih in z mahom zaraščenih streh ima, nekaj manj klukastih števil nad večnimi drinami, katere poznajo Pešastančje bolj na pamet, kakor iz pisarnice: kajti študirani oni niso. Taki so, kakoršni so bili njihovi dedje: star denar, staro vero in stare šege ljubijo.

A vendar ima Pešastko zelo več znamenitega, kakor bi se komu dozdela. V množici visokih gora je postavljeno, ne daleč sloveča voda Pešata izvira konci vasi, lepo cerkvico z zlatimi oltarji ima, rudič ne ravno visok zvonik, lepe vrte okoli pol zidanih pol lesenih poslopij, nekaj polja proti zahodu in jugu, pa še marsikaj drugega, kar mu daje čast in dobro ime. Najimenterja pešastka oseba je suh mož s kratkimi irhistimi lasmi in petek in svetel, in rudičevim navskriž zvezanimi lasmi, pa širokokrajnim pokrivalom. To je županek Rogovila. Vse kar mlajši narod pomeni, nosi on srenjska bremena na suhih plečih. Pešastančje dobro vedo, zakaj se mu spodobita taka čast in lepo županovo ime. Študiran on ni, le nekaj števil pozna premeten ni, mnogi pot v znanosti podlegne končaji, berča, ki baje tudi ni bog zna kakov nečinja. A Rogovila ima druge lepe lastnosti. Beseden je da bi govoril na pamet, kolikor časa bi hotel kedo, na sanjske bukve ume, da noličen ne tako, gosodi se zna, klanjati in dobričati in njegovo posvetno njivo in travnički so za nekaj seštev večji in skrbneje obdelani od drugih, kar ima precej volje. Povrh je pa še za župnikovo, debelim noličnim posrednim prijatelji in pri njem domač in imeniten, kakor doma in v vsaki soseski. Ker smo dejali, da Rogovila ni učen, kakor oni kanelejski dohtarji, ki vedno kmeta dero in davke delajo pa ni družena, je naravno, da so ga županjske skrbi večkrat spravile v zadrego. To je bilo pa gotovo vedno tedaj, kadar so mu pošiljali pisanja od komitaje, sodnije ali od koder koli pisana v visoki, učeni nemščini, njegova glava pa ni vedela razločniti drugega, kot nekaj kljukastih števil in tudi to le v veliki sili. Zaradi tega si je poiskal Rogovila vso v začetku svojega županovanja drugo za njim najimenterjo osebo za prijatelja, in to je bila učena glava kovača Krivice. Tja v iz smrekovih žaganje postavljeno in na pol razrušeno kovačnico konci vasi ob čuneh Pešati se je zaletaval torej Rogovila v oficielnih stiskah in vedno je našel pomoči in tolažbe.

Bilo je popoldne, pravo jesensko precej toplo vreme. Pašastančje so si do želi doli za rebrijo na južni strani in govorili o koval, ki so se veselili o okolici, in sosedo so vlekli in obirali žrez zobe, kolikor so vedeli in znali. V vasi je bilo vse živo. Le klenec na jablani pred županovo hišo je pritrkaval v vetru in doli v Krivčevi kovačnici se je čulo težko kladivo.

Sajasti kovač, hospet, razodav, v usnjatem prednesniku in v kratkih do kolen seznajajočih irhistih blašah danes ni bil sam v kovačnici. Slednje se je redkokdaj primerilo. Na klopi poleg mehki sedeli so trije vaški možakarji, tobak zažigali, dim spuščali v okajeni ston in v krivice so zijali. Najimenterji izmed njih je bil župan Rogovila. Pa si je bil tudi zvest svoje časti in svojega naslova. Kakor kakov grški bog je sedel na svojem prestolu, na sajasti klopi, na očali je gledal, neko pisanje vrtel med prsti. Študiral, premišljeval in polglasno sam s seboj govoril in z ustnicami mignil. Naposled povzdigne s stekleno oboroženo oči v kovača in pravi: "Kaj meni ti, ki si učen in na take kljake, kakor so v tole pismo postavljene umeš, kaj, kaj storimo, če se te ne pridružiš koze pritrno tudi v našo vas? Vsi peklenščeki, še tega nam je primankovalo!"

"Jeza ali ne jeza, nevolja ali nevolja, vse eno, saj sem vam rekel in razložil, kaj piše kanelejski cesarjevi kraljevi komisar." Žadnje besede povzdigne z nekim posebnim ponosom sajasti Krivice, po svojih vasovaleh pogleda, kladivo in neko železino na tla vrže, da zazveni in se iskre ukrčejo, županu pisanje vzame in jame tolmačiti na glas pisanje:

"Gospodu Rogovilu, županu Pešastančja. Ker se v vašem okraju vedno bolj in bolj razširja, je podpisano poglavarstvo sklenilo, poslati vam izvedenega zdravnika, da uide, in uide, kar je potrebno, da se ustavi daljša nesreča. Zankazuje se vam ostro, da se ima ravnati vsa soseska strogo po njegovih zapovedih, da mu ima oskrbeti priključno stanovanje, hrano, in povrniti polovico drugih njegovih stroškov. Pojutranjem popoldne se ima tudi voznik s primeranim vozom oglašiti v mestu, s katerim se naznanjeni zdravnik odpelje."

"Ukazoval bi vsak", se oglašita pri teh besedah županovo tovariša. Rogovila pa se z rokam potno čelo obriše, očali popravi in meni, vdan in poniže takemu povelju: "Tako je torej, tako, ni drugače! Cesarski gospo-

ski se moramo klanjati. Kaj pa ti meni, Krivice zini kakovo!"

Sajasti kovač sedaj pismo zopet zgne, se ponosno pred županom razkorči, svojim tovaršem poredno namežika, kazalec dvigne in pravi: "Vi ste župan Rogovila, vi, noliče drugi. Vaša beseda velja, kakor gotov denar. Kar vi rečete nam je povelje. Veselimo se da dobimo zdravnika. Vi pojutranjem mlado kobilico naprezite in vozček prej k meni pošljite, da ga ogleдам in popravim, kar je na škodi, da gospoda v čestni rov ne zvrnete, pa je!"

"Pa je, pa je, trikrat pa je, tako bi žlobodral vsak, ki ne pomisli, kako in kaj. A kje je stanovanje, kje je plačilo za vozno, za mostnino za zdravnikovo plačilo? Denar, denar, denar ta je mož, da imamo tega vsega bi imeli!"

Tako se hluje in jezi župan in zopet pisanje razbije, kakor bi se hotel prepričati sam, če je v resnici tako postavljeno v pismu, in ne bi verjel Krivčevi neničnosti, katero si je v šestnajstletni službi vojaški kot cesarski grenadir pridobil.

"Kaj denar in stanovanje, oče župan", se oglasi zadnji možiček, Sosed Muhar, in turničasto pipo z mazinem tlačil. "Vsega imate obilo, in hišo imate v enonadstropje, stanovanja dovolj za tri cesarske dohtarje, in vaša Manica je za postrežbo, da ne takove, pa tudi učena je, in po gosposki se ume vesti, zakaj je pa v mestu stanovala se kuhati nečla ali kali?" pristavi drugi sosed v luknastem pokrivalu, vsi vjeli kamizoli in svojega sosedu s komoleem sune, žeš; reči se ti kakovo in pohvali ga, brez pijače ne bo de potem.

Kovač Krivice na zopet zagradi težko kladivo, s kletkami rudiče razzarjano železino prime in jame nemsnil jeno niričati po njej. In ko bi bil kedo bolj natančno opazoval kovača, mislil bi bil, da hoče vkovati v razzarjeno železo svojo jezo in nevoljo in nečast, katero mu je uničil župan s svojim ugovorom.

Tacega mnenja je bil baje tudi župan Rogovila. Jel je kriviti svoje protivno ročice, mehčati se, in je dejal: "Kaj pa menite možakarji, da je gosposka takova, kakor smo mi? Melkuzna in sitna in trmasta je, da ne tega! Nihče jej ne stori po volji. Ko bi se zadovoljil zdravnik z mojo hišo, ne delaj bi ničesar, ali ne bo se, pa se ne bo."

"Bode se bode če pri vas ne, kje pa se bode? Še pri župniku ne najde boljega ležišča. Koruze ste pridelali lahi, da sami ne veste koliko in ličkanja imate. Na njem mu posteljite, kako praznjo rjuho pogrnite na poez, pa bode ležal, kakor na pernici. Za jed tudi ni treba skrbeti. Mese sicer vsaj gospevca ni v vasi, a kratek imate se celo strašilo v dimniku, in vina imate v kleti. Za zajuterk mu pa močnika na mleku in jajcih skuhajte, če kave nimate. Jedel bo, da ga bode veselje gledati in pomisliti bo vse žive dni vas in vaše imovite hiše."

Tako ugičljata vaška sosed. Krivice jima pritrjuje. Tudi župan se omeči naposled in dobro mu de tako besedovanje, kajti bo kmalu potem Krivice o žoji in vročini potohlil, migne fantiču, ki pri durih v kovačnico zija, naj v kremo teče in bokal rudičega na njegov račun prinese.

Pri vinu se še le razvežejo jeziki. V vinu se pozabijo vse nepravilnosti. Tudi župan jih pozabi. Povrh je še vesel, da bode imel čast, veliko čast, ker bode stanoval cesarski zdravnik pod njegovo streho, da bode zajemal pri njegovi mizi in da ga bode pojutranjem sam na novo pomalanem, z zelenim koem pogrnjenem vozčku iz mesta vozil, da bode vse gledalo za njim.

II.

"Hi, lica, ti matoroga!" je kričal dva dni potem proti večeru voznik na prašni cesti od glavnega mesta.

V novem kastoru širokokrajniku s srebrno zapono in škrlatsten brezokavniku je sedel spredaj na vozčku, z vajeti je potrkaval po konjskem hrbtiču in bič je vihtil, a ne po konjski koži, le bolj ondi po komatu. Na prvi pogled spoznamo častiljevega znanca voznika Rogovila. V resnici čast, komur čast. Naš znanec je vedel, kaj se pravi gosposdo voziti in kako se vesti proti njej. Ponosen je bil, v svesti si, da sedi cesarski dohtar na njegovem vozčku, ki bode koze ustavil in vso okolico imel kmalu pod svojim poveljem.

Sedl je torej kakor se spodobijo gosposkemu kočjažu in niti kratkoevne pipice se ni upal natlačiti, češ da bi tobačni dim gospoda v nos ne bodel. Le sem ter tje se je obrnil s početka nazaj, če dohtar lep, mlad gospod s polno rumeno brado, čednega lica in vitke prijetne rasti, česa ne želi ali izvedeti hoče.

Dolge časa je bila voznikova postrežnost brezuspešna, kajti gospod je slonel molče na vozčku in opazoval okolico. To pa župančku Rogovilu ni bilo nič kaj po volji. "Prijazna beseda se mi privošči, pa je. Župan sem, in čast imam in čast se mi spodobi. Saj še župnik radi govore kiso svet, svila mož, pa taka mlada gosposka kosmatina ne bi?" Tako ugičljata voznik ter ugame v svoji modri glavi naposled, da gospoda ni za kmeta, in on ne za njo, pa da ni pameten on, ki se jej klanja. Kaj ima pa za prav od tega?

Stoprv ko se nagne večer in se jamajo kazati drče in skalovje nad pešastkim selom, se nagne zdravnik proti

vozniku, mu pomoli cigaro in pravi:

"Koliko potrebujeva še do doma?" "Koliko", jekne županček, lice mu veseli zaagori take prijaznosti. Cigaro zažge, na bič in vajeti sede, se proti gosposdu obrne in meni: "Če tako voziva kot zdej, pa če prav nič ne ustaviva v prvi vasi, kjer tožijo najboljšo vino, pa če Pešastančje niso za hudim klancem popoldne čisto posipali, kakor sem v nedeljo ukazoval, pa če ta matorogasta lica nekaj biča čuti, sva v poldrugi uri tako gotova doma, kot jaz tole dišečo cigaro prižigam, katero je gotovo draga, in vam jo Bog povrni milostljivi gospod. "Županček bi bil gotovo našel še cele litrovke taeih pogojev in dvojljivih vzrokov ko ne bi bil cesarski dohtar, ki se je pisal za Limbarja, in ga bode tudi mi v prihodnje tako imenovali, pokazal tam na desni zaraščen holm, kjer je stalo temno, široko poslopje in dejal: "Čigavo je ono posestvo ondi-le?"

"Grad je, grad", pravi, "Zakriški, največji, najbogatejši in najimenternejši grad je, kateremu so še moj oče desetino v pšenici in ovsu dajali in tlako delali", pritrudi, žudeč se županček in cigaro med prsti vrti.

"Kdo stanuje ondi v Zakriškem gradu?" vpraša dalje Limbar.

"Kedo da tam stanuje pravite in menite?" Družina, družina mnogobrojna družina."

"Pa nihče drugi?" naglasi nekako nezadovoljen prejšnji.

"Nihče, nihče, tega ne rečem in ne trdim, Bog vedi da ne. Graščak zapoveduje sem ter tje ondi, ob graščak, da se Bogu smili, da živ človek ni tak in ni bil". Pri teh besedah se županček bliže k zdravniku pomakne, suhi prst na zijave usta položi in šepne: "Bog me kazni in tepi, da ne lažem, če vam pravim, da je Zakriški neki s samim hudimonom v zvezi ali kali; zakaj pa ne moli in v cerkev ne hodi?"

Dalje prihodnjije.

30 let
obnašal
Dr. RICHTERJEV
SVETOVNI, PRENOVLJENI
"SIDRO"
Pain Expeller
kot najboljši lek zoper
REUMATIZEM,
POKOSTNICO,
PODAGRO itd.
in razne reumatične
neprilike.
Samo: 25ct. in 50ct. v vseh lekarnah
all pri
F. A. Richter & Co.
215 Pearl Street,
New York.

Slovensko-Hrvatsko zdravilišče.
334 W. 29th St., New York.
Na tisoče ljudi bolne na obistih (ledicah) pa o tej bolezi prav nič neznajo. Slabe in bolne obisti so uzrok najrazličnejših bolezni in noben organ človeškega telesa nima toliko in tako napornege dela kakor ravno obisti, zato je treba da se posebno na nje pazi. Da ste na obistih bolni spoznate najlažje ako posute svoje vode skroz 24 ur v časi ali steklenici stadi in če najdete na dnu usodek podoban grisu ali ako je Vaša voda maglena in dimasta — je to znak Vaše bolezni na obistih in Vam so zdravila neobhodno potrebna. Za vse bolezni na obistih, jetrah, melurju, potem za vrtoglavico, slabo probavo, nervoznost, uzburjenost, reumatizem, za vse kožne bolezni, proti slabosti in hušanju itd. so Dr. THOMPSONA zdravila za obisti in jetra najboljša sredstva in da se vsak o njih dobro pripravi more: Pišite na Slovensko-Hrvatsko zdravilišče.
Dr. J. E. THOMPSON
334 W. 29th St. — NEW YORK.
da vam pošlje jedno steklenico brezplačno za poskušnjo in priložite v pismo samo znamke (marke) za poštino.

RED STAR LINE
Prekomerska parobrodna družba „Rudeča zvezda“
posreduje redno vožnje s poštnimi parniki med
New Yorkom in Antwerpenom
* * * * *
Philadelphijo in Antwerpenom
* * * * *

Prevaža potnike s sledečimi poštnimi parniki:
VADERLAND dva vijaka 2,108 ton. **KROONLAND**..... 12760 ton.
ZEELAND..... 11905 ton. **FINNLAND**..... 12760 ton.
Pri cenah za medkrovo se vpošteje vse potrebščine, dobra hrana, najboljša postrežba.
Pot iz Antwerpen je jedna najkrajših in najprijetnejših za potnike iz ali v Avstrijo: na Kranjsko, Stajersko, Korosko, Primorje, Hrvatsko, Dalmacijo in druge dele Avstrije.
Iz **NEW YORKA** odpušajo parniki vsako soboto od 10:30 uri popoldne od pomola štev. 14 ob vnožu Fulton Street. Iz **PHILADELPHIJE** vsako drugo sredo od pomola ob vnožu Washington Street.
Glede vprašanj ali kupovanja vožnih listkov se je obrniti na:
RAB
telefon kadar dospel na zaka postajo v New York in se vsi kake priti k **FRANK SAKSER-JU.** Poklič št. 3795 Cortlandt in govori slovensko.

Rojakom v Coloradu naznanjamo,
da nimamo v Pueblu nikakega zastopnika za prodajo parobrodnih listkov. Nekteri železniški agentje pravijo, da so z nami v zvezi, a potnike pošiljajo, kamor se jim ljubi, le nikdar k nam, dasi jim odvzememo denarje za brzojavo. Zato rojaki v Coloradu bodite opozorjeni na tako postopanje. Ako želite pri meni kupiti listek za parnik, kupite tam le železniški listek do New Yorka.
Frank Sakser

NARAVNA CALIFORNIJSKA VINA NA PRODAJ.

Dobre črne in belo vino od 35 do 45 centov galona.
Staro belo ali črno vino 50 centov galona.
Resling 55 centov galona.
Kdor kupa manj kakor 50 galon vina, mora dati \$2 za posodo.
Drožnik od \$2.25 do \$2.75 galona.
Silvovica po \$3 galona.
Pri večjem naročilu dam popust.
Spoštovanjem
Štefan Jakše,
P. O. Box 77,
Crockett, Contra Costa Co., Cal.

POTREBUJEMO NEKAJ SLOVENCEV.
Povsodi potrebujeemo nekaj agentov za razprodajo naših zlatih, srebrnih, nikelnatih, Elgin in Walthamovih ur, in sicer na prav lahek način z mesečnim vplačevanjem.
Mi vam dopišemo nekaj vzorcev na ogled; spravite iste doma ter jih pokažite vašim prijateljem in znanim tovarišem. Razprodajte blago za nas.
Za trud vam plačamo \$8.00 na teden, ako delate za nas zvečer, ko ste z vašim poslom gotovi; ali vam pa damo \$20.00 na teden in plačamo mi potne stroške, ako hočete le za nas delati in to od 9. ure zjutraj do 5. ure popoldne.
Oziram se le na poštene in solidne ponudnike. Pišite nam vaš natančni naslov in ime.
Naslov za vsa pisma:
North-American Watch Co.,
Box 1563, Dept. 9,
New York, N. Y.
(3-24-6 — tor čet sob)

ZASTONJ!
Da se naši občernani
"Jersey elektrčni pasovi"
tembolj udomačijo, oziroma uvedejo v one kraje in pri onih strankah, kjer so bili dosedaj še nepoznani, smo pripravljani na željo vsakomur enega zastonji doposliti.
To je pomenljiva ponudba od naše reline tvrdke. Za pas nam ni treba ničesar pošiljati, kar to je darilo.
Kedar zgubljate vašo telesno moč, ali ste utrujeni, obupljivi, slabotni, nervozni, ako se prenegajo starate, ako trpite vsled otrpjenosti živcev, bolečine na hrbtu, če ne morete prebavati, imate spriden želodec, ter ste se že naveličali nositi denar zdravnikom, ne da bi vam mogli isti pomagati, tedaj boste po uporabi "Jersey" elektrčnega pasa" ozdravljeni.
Dobro vemo, da naš elektrčni pas istino pomaga, ter smo prepričani, da ga boste po poskusu ali uporabi tudi drugi občerniki priporočali, da zadobimo s tem še večje priznanje, ko vas bode ozdravel.
Obšna priznanja.
Vaš elektrčni pas je torej vse učinil, kar ste mi obljubili, in še več, pas me je iznova zopet pomladil. Fran Jendic, 30 Bryon Ave., Chicago, Ill.
Jaz sem uporabljal vaš elektrčni pas za neko reč hudo in skoro neizdravljivo bolezen ter sem sedaj zopet popolnoma zdrav.
Ivan Gulic, 645 E. 152nd St., N. Y. City.
Kar govorimo, tudi držimo! Izvedite to ter nam dopišljite vaše ime in naslov ter prideneite zaveden znak za odgovor — in pas vam bode došel čisto zastoni.
Pišite:
Jersey Specialty Co.,
125 Cedar St., New York, N. Y.

Čast mi je naznaniti slavnemu občinstvu v Chicago, Ill., kakor tudi Slovencem po Zjed. državah, da sem otvoril novo urejeni
saloon pri "Triglavu",
517 S. Center Ave., Chicago, Ill., blizu 19. ulice,
kjer točim pristno uležano Atlas pivo, izvrstni whiskey, najboljša vina in dišeče smodke so pri meni na razpolago. Nadalje je vsakemu na razpolago dobro urejeno keglisce in igralna miza (pool table). Potujejoči Slovenci dobrodošli! Vse bode dobro postregel. Za obilen obisk se priporoča.
Mohor Mladic,
617 So. Center Ave., Chicago, Ill.

Skušnja uči!
Podpisani naznanjam rojakom, da izdelujem
ZDRAVILNO GRENKO VINO
po najboljšem navodilu, iz najboljših rož in korenin, ki jih je dobili v Evropi in Ameriki, ter iz finega, naravnega vina.
Kdor boleha na želodcu ali prebavnih organih, naj ga pi-je redno.
Posilja se v zabojih po 1 tucat (12 steklenic) na vse kraje zapadnih držav Severne Amerike.
V obilna naročila se priporoča
JOSIP RUSS,
324 South Santa Fé Ave., Pueblo, Colo.

Nižje podpisana priporočam potujočim Slovencem in Hrvatoma svoj.....
SALOON
107-109 Greenwich Street, NEW YORK
v katerem točim vedno pivo, doma prešana in importirana vina, fine likerje ter prodajam izvretne smodke.....
Imam vedno pripravljen dober prigrizek.
Potujoči Slovenci in Hrvatje dobé.....
stanovanje in hrano
proti nizki ceni. Postrežba solidna.....
Za obilen poset se priporoča
FRIDA VON KROGE
107-109 Greenwich Street, New York.

Compagnie Generale Transatlantique.
(Francoska parobrodna družba.)

DIREKTA ČRTA OD KAYRE, PARIZA, ŠVIČE, INOMOSTA IN LJUBLJANE.
POŠTNI PARNIKI SO:
"La Lorraine" na dva vijaka..... 12,000 ton. 25,000 konjskih moči
"La Savoie" " " " "..... 12,000 " 25,000 "
"La Touraine" " " " "..... 10,000 " 12,000 "
"L'Aquitaine" " " " "..... 10,000 " 16,000 "
"La Bretagne" " " " "..... 8,000 " 9,000 "
"La Champagne" " " " "..... 8,000 " 9,000 "
"La Gascogne" " " " "..... 8,000 " 9,000 "
Glavna agencija: 32 BROADWAY, NEW YORK.
Parniki odpušajo od sedaj naprej vedno ob četrtkih ob 10. uri popoldne iz pristanišča št. 42 North River, ob Morton St., New York:
"LA LORRAINE" 29. junija 1905 "LA TOURAINE" 3. avgusta 1905.
"La Gascogne" 6. julija 1905 "La Gascogne" 10. avgusta 1905.
"LA SAVOIE" 13. julija 1905 "La Bretagne" 17. avgusta 1905.
"La Bretagne" 20. julija 1905 "LA SAVOIE" 24. avg. 1905.
"LA LORRAINE" 27. julija 1905 "LA TOURAINE" 31. avg. 1905.
Parniki s sveto naznanjovani imajo po dva vijaka.

BANČNA PODRUŽNICA
1778 St. Clair Street, CLEVELAND, O.
Glavni urad:
109 Greenwich St., NEW YORK, N. Y.
FRANK SAKSER, lastnik

ANTON BOBEK, vodja
Pošilja v zvezi z glavno pisarno
denarje v staro domovino
najhitreje in najceneje. Denarne pošiljave dospejo na dom v 12—13 dnevih. — Kupuje in prodaja avstrijske denarje po dnevnem kurzu. Prevzame hranilne knjige v izplačila in daje predplačila.
Prodaja
parobrodne listke
za vse parobrodne družbe po izvirnih cenah.
Potnike iz Clevelanda, O., sprejme v New Yorku domači uslužbenec jih dovede v glavno pisarno, preskrbi vse za prtljago in odvede na parnik, kar potnika nič ne velja in je to velike vrednosti.
Dobi se v podružnici "Glas Naroda" po 1 cent številka.